

ZA KRÁSNOU
OLMOUC

sdužení pro kulturu, urbanismus,
památkovou péči a životní prostředí

TISKOVÁ ZPRÁVA

Předání Ceny Rudolfa Eitelbergera za zdařilou realizaci v oblasti architektury, urbanismu a péče o památky v Olomouci a na Olomoucku za léta 1990–2008

Občanské sdružení Za krásnou Olomouc ve snaze podpořit, ocenit a připomenout kvalitní počiny v oblasti architektury, urbanismu a péče o památky v regionu své působnosti udělilo na počátku roku 2009 *Cenu Rudolfa Eitelbergera*, jejímž cílem je upozornit na ty zásahy do organismu historické Olomouce, které pozitivně a zdařile ovlivnily jeho měnící se podobu. Naplňujeme tím jeden z cílů Sdružení, kterým je propagace a informování veřejnosti o stavebních a urbanistických změnách v Olomouci a na Olomoucku, jež mají vliv na architektonické, památkové a urbanistické hodnoty dotčených lokalit.

V prvním, retrospektivně pojatém ročníku přičkla komise složená ze členů sdružení i nezávislých odborníků tuto cenu v tajné volbě **obnově Horního náměstí v Olomouci s Ariónovou kašnou (1998–2002)** a ocenění tak byli Petr Hájek, Jaroslav Hlásek, Jan Šépka (HŠH architekti) jako autoři projektu rekonstrukce náměstí, a Angela Chiantelli a Ivan Theimer jako hlavní autoři sousoší Ariónovy kašny. Návrh ateliéru HŠH architekti obhájil své vítězství v architektonické soutěži zejména pro citlivé a kultivované řešení prostoru náměstí s respektem k jeho historickým hodnotám. Požadavek na zachování historického kontextu se uplatnil i v doplnění barokního souboru fontán o jeho poslední část – Ariónovu kašnu, plánovanou ostatně již v polovině 18. století, kterou za spoluúčasti italské architektky Angely Chiantelli z Luccy vytvořil olomoucký rodák, respektovaný evropský sochař Ivan Theimer. S odstupem času je třeba restituci Horního náměstí označit za neobyčejně zdařilou a citlivou vůči historickému jádru města. Architekti respektovali charakter daného místa, jejich nadčasový návrh nepřinesl radikální proměnu podoby náměstí a jeho materiálového, půdorysného a urbanistického řešení. Ponechání dlažby potom jen posílilo historickou přirozenost této části města, poskytlo jí nesporné estetické kvality, které se jistě odrážejí i v sociální a turistické přitažlivosti místa. Tu podporuje i kultivovaně provedený informační aparát včetně modelu historického jádra města a zejména atraktivní Ariónova kašna, která svým „společenským magnetismem“ vytvořila nové a neobyčejně přitažlivé sociální ohnisko v centru města. V kontextu proměn Olomouce, ale i dalších českých a moravských měst po roce 1989 náleží tato realizace nejen k těm nejvýraznějším, ale bezesporu i nejkvalitnějším. To se ostatně projevilo v několika oceněních, které projekt získal – čestné uznání v Piranesiho ceně v roce 2001 a cena v kategorii rekonstrukce v Grand Prix Obce architektů v roce 2002.

S určitým časovým odstupem, vyplněným nezbytnou koordinací, bylo prozatím připraveno oficiální předání *Ceny Rudolfa Eitelbergera* architektům – projektantům rekonstrukce Horního náměstí z ateliéru HŠH architekti. K předání Ceny a příslušného diplomu dojde v za účasti zástupců oceněných

v pátek 11. září v 11.00 v kavárně Arcidiecézního muzea Olomouc (Václavské náměstí 3)

Místo předání Ceny bylo voleno symbolicky, s ohledem na fakt, že rekonstrukce Arcidiecézního muzea Olomouc vzešla rovněž z ateliéru HŠH architekti.

O. s. Za krásnou Olomouc

Kontakty

Mgr. Ondřej Jakubec, Ph.D. – 732 779 678

Mgr. Alexandr Jeništa – 605 288 116

E-mail: krasnaolomouc@seznam.cz

www.krasnaolomouc.cz

Návrh a realizace *Ceny Rudolfa Eitelbergera* provedl **Jaroslav Kolář** (nar. 1974), který patří mezi významné české sochaře mladé generace. Jako sochař je všestranný, pracuje s kamenem, betonem, dřevem, sádkou, sklem i plastickými hmotami. Vystavuje pravidelně doma i v zahraničí (Polsko, Německo). Je autorem památníku letecké bitvy nad Šanovem a držitelem zlínské Ceny Václava Chada (2003). Pracuje jako odborný asistent na Katedře sochařství Fakulty umění Ostravské univerzity.

www.vy3.net/k/fla.html.

Návrh diplomu *Ceny Rudolfa Eitelbergera* vytvořil Zbyněk Baladrán (nar. 1973) umělec, kurátor a autor textů žijící a pracující v Praze. Studoval dějiny umění na Univerzitě Karlově a vizuální umění na Akademii výtvarných umění. Pravidelně vystavuje doma i v zahraničí. Jen v roce 2008 se podílel vystavoval např. na těchto výstavách: „Atomized“, De Veemvloer, Amsterdam; „Finalists of J. Chalupický Award“, Dům umění Brno; Gyumri Biennial, Gyumri, Armenia; „Try again, fail again, fail better“, Múcsarnok, Budapest; „Rendezvous nowhere“ Montehermoso, Vitoria-Gasteiz; „Where the East ends“, Nassauischer Kunstverein, Wiesbaden; „Be a Happy Worker: Work-to-Rule“, G-MK, Zagreb; „Another City“ Zacheta, Warszawa; „The Archive“, Prometeo gallery, Milano; „Same Democracy“, Neon>Campobase, Bologna. V posledních letech byl několikrát nominován na prestižní cenu Jindřicha Chalupického. Je jedním ze zakladatelů neziskové Galerie Display v Praze, která zprostředkovává zahraniční výstavy současného umění a pořádá výstavy českých umělců v cizině. V současné době je předsedou o.s. Display a je členem programového boardu galerie tranzitdisplay, na kterém se display programově podílí. Letos V tomto roce připravil spolu s kurátorem a teoretikem Vítem Havránkem projekt *Monument transformace*.

www.tranzitdisplay.cz; www.monumenttotransformation.org

K návrhu diplomu – rhizomatické mapy – Zbyněk Baladrán říká: „Je to metaforická mapa zobrazující možnosti propojení struktur, věcí, bodů a linií, aplikovatelná na různé obory lidského vědění. Je to zobrazení nebierarchické struktury, ve které jsou jednotlivé body a oblasti propojeny navzájem v určitých vztazích. Nevytvářejí hlavní a vedlejší linie, ze kterých by byly ostatní odvozeny, ale linie, které jsou si vzájemně rovné. Propojení nastává v nečekaných souvislostech mezi sebou a napříč hierarchiemi. Mapa tedy nezobrazuje konkrétní situaci, je to abstraktní model pro inspiraci vnímat souvislosti v nových konstelacích.“

